

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt først sige til fru Elisabeth Arnold, at Socialdemokratiet faktisk aldrig nogen sinde har påberåbt sig tilbagevirkende kraft-argumentet i forbindelse med kartoffelkuren. Det, vi påberåbte os, var den tilfældighed, den havde, og at den var fuldstændig umulig at administrere, hvad der i øvrigt blev dokumenteret til fulde.

Jeg glæder mig i øvrigt over, at der er fuldstændig og bred enighed om, at der ikke i det forslag, Socialdemokratiet har stillet, som vi skal tage stilling til om et øjeblik, er nogen form for juridisk tilbagevirkende kraft. Det sagde fru Elisabeth Arnold klart, og det tilsluttede skatteministeren sig.

Skatteministeren har så opfundet et nyt begreb, der hedder folkelig og politisk tilbagevirkende kraft, som han ikke mener at der kan laves en klar definition af. Det tror jeg bestemt heller ikke der kan. Jeg er eksempelvis sikker på, at med hensyn til det forslag, som vi har til behandling, vil det i hvert fald under ingen omstændigheder folkeligt blive betragtet som tilbagevirkende kraft, at man beskatter de mennesker, som har indgået disse arrangementer for deres fremtidige indkomst, når de samtidig ønsker at være medlemmer af det danske samfund og abonnere på de danske goder.

Om den politiske tilbagevirkende kraft kan vi så desværre konstatere, at der tilsyneladende er et politisk flertal her i huset, som mener, at man skal tage særlige hensyn til de mennesker, der har lavet den slags arrangementer, og som har ønsket i al fremtid at undvige en dansk beskatning.

For skatteministeren har det politisk tilbagevirkende kraft, for Socialdemokratiet har det absolut ikke politisk tilbagevirkende kraft, og for befolkningen vil der kunne samles et flertal på over 90 pct., der mener, at disse mennesker selvfølgelig skal beskattes på samme måde, som de selv skal, når de skal have de samme goder.

Derfor vil jeg godt sige til skatteministeren, at jeg synes, vi skal holde fast i det juridiske, og det juridiske er vi enige om: dette forslag har ikke tilbagevirkende kraft. Så lad os beskatte dem på lige fod med andre danskere.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er ked af at måtte gå i rette med ministeren. Ministeren sagde om kursgevinstloven, at den ikke ramte arrangementer, der var indgået, men selv ministerens ændringsforslag uden for betænkningen tager udgangspunkt i kursværdien den 16. juni 1992 og beskatter derefter, hvad jeg i øvrigt synes er helt fornuftigt, for det er jo ikke sådan, at man er fredet i klasse A, fordi man er gået ind i et af disse obligations-cirkus. Man siger: Nu vurderer vi, hvad kursværdien er den 16. juni, og det, der ligger efter den 16. juni, er så skattepligtigt. Det synes jeg er helt rigtigt, og dermed forhindrer man, at forslagene får tilbagevirkende kraft. Der vil selvfølgelig være nogle mennesker, som bliver klemte af det, for de har indgået aftaler, som har haft til formål at malke statskassen, og nu må de konstatere, at de ikke er i stand til at malke statskassen, og at de udgifter, de har haft til bankrådgiver, provision og stempel, har været forgæves, men det gør da ikke, at ministerens forslag får tilbagevirkende kraft. Ministeren rammer den fremtidige indtjening, og det er lige præcis det, jeg mener gælder det socialdemokratiske forslag.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg synes bare lige, jeg vil erindre om et enkelt eksempel, som kan belyse den manglende logik i hr. Stavads tankegang, som den har udviklet sig under denne behandling.

Jeg tror, at hr. Stavad erindrer, at Folketinget lavede nye skattemæssige regler for så vidt angår det, der nu med et skatteteknisk begreb hedder »ikke reelt enlige pensionister«, og at Folketinget da vedtog – i øvrigt stærkt tilskyndet af et socialdemokratiskt ønske, som vi helt tilsluttede os, da vi syntes, det var rimeligt – at disse nye og skærpede regler ikke skulle have virkning for de skatteydere, som var »ikke reelt enlige« før en bestemt dato.

Det er et eksempel på, at man valgte noget, jeg brugte udtrykket folkeligt, man kunne også sige politisk at lægge til grund, fordi man ikke ville ramme nogen med tilbagevirkende kraft, selv om hr. Stavad også i den situation kunne have argumenteret for, at der rent juridisk måske ikke ville være tale om tilbagevirkende kraft, men det er mindre interessant. Det interessante er, om vi ud fra en samlet betragtning vurderer, at det er rimeligt at ramme nogle,